

РЕШЕНИЕ

№ 12539

гр. София, 22.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 18.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **5750** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на П. Н. Д. – [ЕГН] от [населено място],[жк],329А,ет.8, ап.22, чрез адв. П. Д.- САК, съдебен адрес – [населено място]- 100, [улица], ет.1, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 1514/23.05.2024г., издадена от С. Д. С. - мл. инспектор в 02 сектор в Отдел „Пътна полиция“ на СДВР, с която на оспорващия е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП - временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна като издадена в нарушение на материалния и процесуален закон. Навеждат се доводи, че същата е немотивирана. Допуснато било нарушение по чл.5, ал.2 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Допълнително се сочи, че жалбоподателят страдал от заболяване “алергия и сенна хрема към полени“, във връзка с което приемал медикаменти, които могли да окажат влияние върху резултатите от проверката с теста / с Д. тест 5000/. Предлага се заповедта да бъде отменена. В хода на съдебното производство, жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. Д. Поддържат жалбата и молят същата да бъде уважена, като наложената ПАМ – отменена. Заявява се претенция за присъждане на разноски по

представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – мл. инспектор в 02 сектор в Отдел „Пътна полиция“ на СДВР, издал процесната ЗППАМ, редовно призован, не се явява, не се представлява и не излага становище по жалбата.

СГП, редовно и своевременно призована, не изпраща представител.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, предмет на обжалване в настоящето производство е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, серия ГА № 1280289 о 23.05.2024г., издаден от А. К., на длъжност младши автоконтрольор при ОПП – СДВР, с който е установено, че жалбоподателят, на същата дата в 17, 00 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към бул. "К. А. Д. - К." управлява личния си лек автомобил "Шкода", с регистрационен номер С. ТТ. При извършена проверка с Д. тест 5000, /фабр. номер ARKD 004/ като тестът е бил положителен за метамфетамин / проба № 166/. Издадена е процесната ПАМ № 1514/23.05.2024г. по чл. 171, т.1, буква "б", талон за медицинско изследване № 0174699 и седем броя стикери за ВМА. Съгласно приложения "Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози" на ВМА, от жалбоподателя не са взети проби и съответно не му е извършено медицинско изследване, поради причина на “отказ на лицето“, удостоверено с подпис на един свидетел.

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1514/23.05.2024г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП за прилагане на тази мярка, поради което е заповядал временно да се отнеме свидетелството за управление на жалбоподателя до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи. Съгласно Справка - картон на водача, жалбоподателят системно е нарушавал правилата за движение по пътищата, за което има влезли в сила ЕФ, НП.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата в подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14- дневен преклузивен срок. Изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е акта с целта на закона.

Съгласно чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4 и т. 5, б. “а“ се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност. Компетентността на младшия инспектор в 02 сектор в Отдел „Пътна полиция“ на

СДВР по издаване на процесната заповед произтича от Заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021г. на министъра на вътрешните работи, Заповед № 513з - 6400/07. 07. 2023г. на директора на СДВР. Видно от Заповед № № 513з -9368/03.06.2020г. на директора на СДВР, издателят на процесната ЗППАМ заема длъжността, посочена в оспорения акт. С оглед на това съдът намира, че обжалваната заповед е издадена от компетентен орган и е валиден акт.

Оспорената заповед за прилагане на ПАМ е постановена в писмена форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочено е както правното основание за упражненото административно правомощие, така и фактите и обстоятелствата, възприети като релевантни за наличието на материалноправната предпоставка за прилагане на ПАМ. Освен позоваване на АУАН, в оспорената заповед се съдържа подробно описание на нарушението, станало основание за прилагане на ПАМ. Съгласно Тълкувателно решение /ТР/ №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд /ОСГК на ВС/ не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. В случая, оспорената заповед, е издадена въз основа на акт за установяване на административно нарушение, съдържащ изчерпателно и ясно описание на фактическата обстановка, касаеща установеното нарушение.

Не се констатира допуснати съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила. Оспорената заповед е материално законосъобразна и издадена в пълно съответствие с целта на закона.

Оспорената, в настоящето производство, заповед е издадена на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, който текст предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач: който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи. Цитираната разпоредба съдържа няколко отделни хипотези, всяка от които съставлява самостоятелно основание за налагане на принудителната мярка. В случая, видно от съдържанието на разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, относима е хипотезата за прилагане на ПАМ по отношение на лице, което управлява МПС след употреба на наркотици или техни аналози, т.е.

законодателят е предвидил забрана за водачи на МПС да шофират под наркотично опиянение. Следователно, за да се наруши тази забрана трябва да са налице две кумулативни предпоставки: Първо,лицето към момента на проверката да управлява МПС и второ, в резултат на проверката, извършена съгласно Наредба № 1 от 19.07.2017 г., да се установи, че то е употребило наркотици. Която и от тези две предпоставки да не е налице, то не може да се вмени извършването на нарушение по чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП.И двете предпоставки са налице в случая. От доказателствата по делото, в това число АУАН е установено, че жалбоподателят на 23.05.2024г. в [населено място], по [улица]е управлявал МПС / личния си лек автомобил „Шкода“, с регистрационен номер С. ТТ/ след употреба на наркотици-метамфетамин, установено по надлежния ред, чрез тест с Д. тест 5000. На основание чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставеният АУАН се ползва с обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. В тежест на жалбоподателя е да обори констатациите, като в хода на съдебното производство доказателства в тази насока не са ангажирани. В АУАН подробно е описано извършеното нарушение, както е отразено издаването на талон за медицинско изследване за ВМА. Приложен е и протокол съгласно който жалбоподателят е отказал да му бъде извършено медицинско изследване. С оглед изложеното Съдът намира, че са налице предпоставките за прилагане на принудителната административна мярка по чл. 171, т.1, б. „б“ и заповедта е издадена в съответствие с материалноправните разпоредби. Употребата на наркотици от жалбоподателя е установена по надлежния ред, а именно по реда на Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Видно от „Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози“ на ВМА, от жалбоподателя не са взети проби и не му е извършено медицинско изследване, поради причина на негов отказ да даде проби. В тази връзка, съгласно чл. 6, ал.10 (Изм. – ДВ, бр. 81 от 2018 г., предишна ал. 9, бр. 81 от 2023 г.) от Наредба № 1 от 19.07.2017 г., концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози се установява въз основа на показанията на техническото средство за установяване концентрацията на алкохол в кръвта или на теста за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози в случаите на отказ на лицето да подпише или да получи талона за изследване, при неявяване в определения срок на посоченото място или при отказ за изследване с доказателствен анализатор и/или за даване на проби за изследване. След като в случая е налице отказ за даване на биологични проби за изследване, то надлежния ред по наредбата означава, че за употребата на наркотични вещества са меродавни единствено резултатите от теста с „Д. тест 5000“, като видно от приложения протокол уредът е изправен, преминал е проверка на 06.02.2024г., с валидност 12м. Допълнително следва да се отбележи, че жалбоподателят, въпреки дадените му изрични указания от Съда, не е ангажирал доказателства /като епикриза и други медицински документи/ от които да е видно, че страда от заболяване, което налага прием на медикаменти, а искането за допускане на експертиза бе оттеглено в съдебно заседание. Видно е от доказателствата по делото, че тестът е отчел употреба на метамфетамин, което вещество, съгласно Наредба за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични - Списък I– „Растения и вещества с висока степен на риск за общественото здраве поради вредния ефект от злоупотребата с тях, забранени за приложение в хуманната и ветеринарната

медицина“, приета на основание чл. 3, ал. 2 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите, е високорисково наркотично вещество. С оглед всичко изложено, възраженията в жалбата са неоснователни, още повече, че оспорващият е подписал и получил АУАН/приложен/, въз основа на който е издадена процесната заповед, без възражения, което е още едно доказателство, че изложената в жалбата теза е защитна. Следователно законосъобразен се явява изводът на административния орган за наличие на предпоставките по чл. 171 т.1, б. „б“ от ЗДвП, на основание на която разпоредба, е наложена процесната ПАМ „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство за не повече от осемнадесет месеца“.

Оспорената заповед съответства и на целта на закона - да се предотврати извършването на нарушения на правилата за движение, да се гарантира сигурността и безопасността на водача и останалите участници в движението.

При горните съображения, съдът с оглед цялостната проверка, която извършва за валидност и законосъобразност на оспорения административен акт, съдът приема, че същият не е нищожен, както са спазени изискванията за неговата законосъобразност по чл. 146 от АПК. Същият е постановен от компетентен орган, в предвидената от закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съобразен е със закона и неговата цел. Поради което, жалбата като неоснователна подлежи на отхвърляне.

С оглед изхода на делото претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски е неоснователна.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. Последно от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 81-ви състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на П. Н. Д. – ЕГН: [ЕГН] от [населено място],[жк],329А,ет.8, ап.22, чрез адв. П. Д.- САК, съдебен адрес – [населено място]-100, [улица], ет.1, тел. [ЕГН], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 1514/23.05.2024г., издадена от С. Д. С. - мл. инспектор в 02 сектор в Отдел „Пътна полиция“ на СДВР, с която на оспорващия е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП - временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: